

عنوان مقاله:

مادی گرایی در باستان شناسی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در باستان شناسی، تاریخ و هنر ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

رضا آزادی جو - دانشجوی کارشناسی ارشد باستان شناسی

خلاصه مقاله:

هر آن گاه در رشته باستان شناسی تاکید شده است که مسئله و نهایت دغدغه باستان شناسان رسیدن شناختی نسبی و یا مطلق از انسان باستانی است که این شناخت، به واسطه فرهنگی صورت می گیرد که به دو شکل بیرونی و درونی بروز پیدا می کند. به این معنا که با کشف دنیای مادی انسان باستانی به دنیای غیر مادی آن برسیم. مسئله مهمی که مورد پردازش می باشد این است که، مادی گرایی باستانی و باستان شناسی از کجا نشات می گیرد و چه بازخورد هایی را به جامعه نشان می دهد. هدف این پژوهش برگرداندن هدف اصلی باستان شناسی به باستان شناسان با ابزاری به نام یاد آوری می باشد. امروزه اکثر باستان شناسان در دنیای مادی خود و گذشتگان گرفتار شده اند. یک گرفتاری که از پس گمراهی در راه رسیدن به هدف و تنیده شدن مادی گرایی در زندگی می باشد. اشتیاق به دنیای مادی به چنان حدی رسیده است که باید وجود دنیای غیر مادی انسان را دوباره کشف کرد زیرا تعریف آن، کم کم از یاد رفته است. دیدگاه بیان شده در تفکر باستان شناسی امروزی قالب شده است. در واقع مادی گرایی خود را در مالکیت بی قید و بندی برده است که برای اکثر باستان شناسان این چنین تعریف شده است: 1. مالکیت بر محوطه های باستانی. 2. مالکیت بر یافته های باستانی. 3. مالکیت بر پژوهش های صورت گرفته و نگرفته. هر کدام از سه مشخصه عنوان شده تبعات و شاخه های متعددی را داراست که در این پژوهش به صورت جزعی و کلی مورد بحث قرار می گیرد. این پژوهش از نوع توصیفی- تحلیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

مالکیت، باستان شناسی، مادی گرایی، یادآوری،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/928218>

